

ať nepropadají panice, protože je Harnaci obsadili hned na počátku. Harnacká invaze byla považována za mírovou misi a kulturní obohacení obzvlášť poté, co bylo několik protestujících ministrů sežráno obzvlášť vyvinutým hadím jedincem zvaným Gaučo.

Za pár hodin přistály lodě, bylo jich plné nebe a z nich vyšli po zuby ozbrojení třímetroví šediví hadí muži, kteří se slizce usmívali a brali vše, co se jim hodilo, žádné protesty nebrali v potaz a místo vyjednávání hned stříleli. Nejprve si vytvořili armádu, vládu, administrativu, protože byli zvyklí mít strukturu nadřízených a podřízených a bez neustálého řvaní, vydírání a šikany nebyli zvyklí žít. Začali stavět vysoké skleněné budovy plné kancelářských kójí, do kterých nahnali lidi, posadili je před počítače, razítka a stohy papírů a nutili je pracovat od rána do večera a mezi nimi se procházeli hadáci v obleku a v kravatě a hlídali, jestli se nikdo náhodou nefláká. Posílali za nimi další lidi s haldami žádostí a ti, co pracovali v administrativě, měli za úkol jim co nejvíc znepříjemňovat život. Ti nejneochotnější a nejarogantnější byli pravidelně oceňováni, odměňováni a oslavováni. Založili školy a už od malička učili naše lidi bezohlednosti, rivalitě, ale zároveň poslušnosti.

Ostatní se stali otroky v průmyslu, zemědělství a ve výrobě. Byla jim stanovena dlouhá pracovní doba a odměnou jim byly poukazy na nákup potravin po záruční lhůtě a nepotřebného zboží a každý desátý den byl volný. Ze svobodných, mírumilovných a spirituálních obyvatel udělal strach, zbraně a poukázky stádo poslušných občanů.“

„A co ti, kteří neuposlechli?“ položil jsem svůj idealistický dotaz.